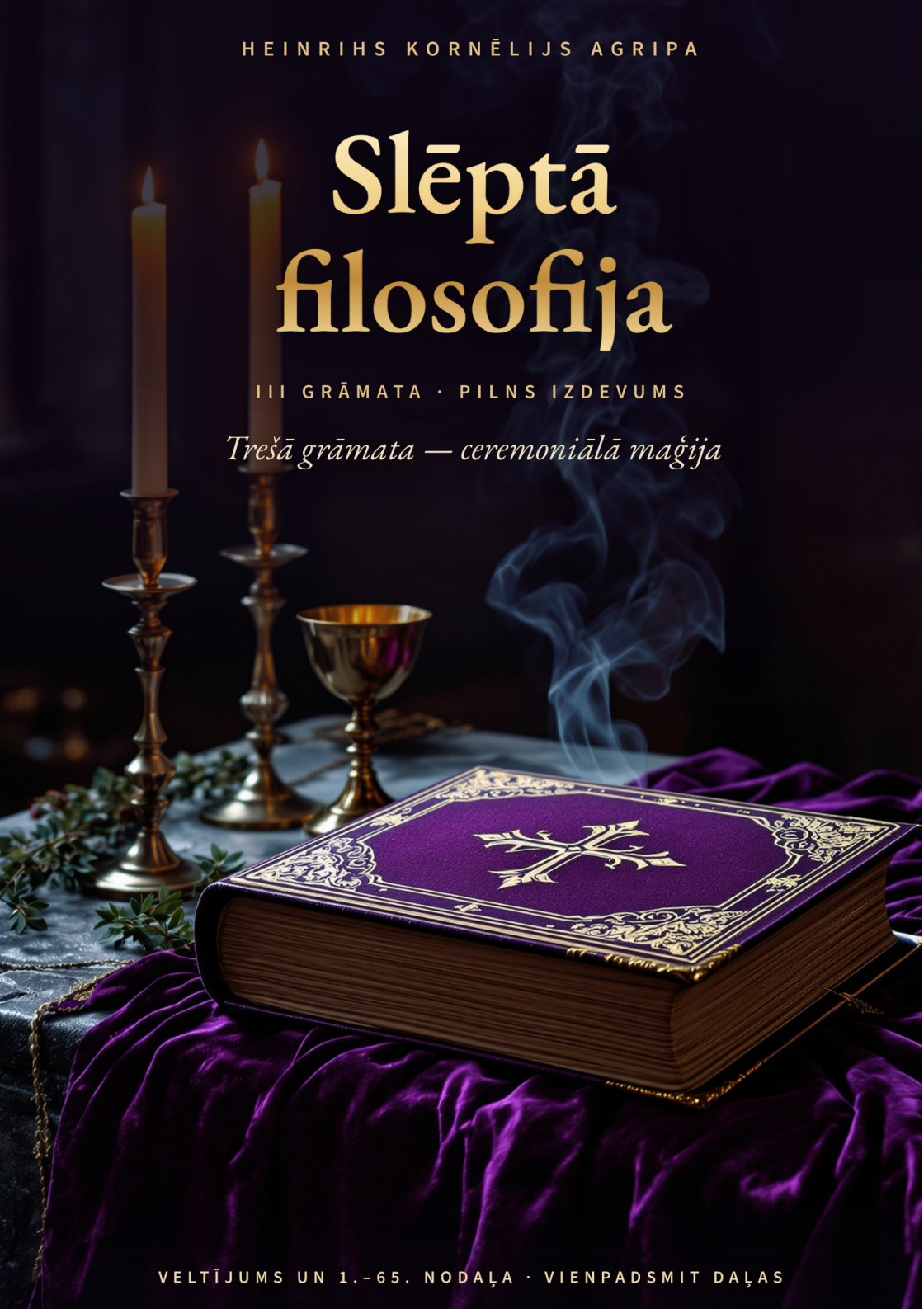

HEINRIHS KORNĒLIJS AGRIPA

Slēptā filosofija

III GRĀMATA · PILNS IZDEVUMS

Trešā grāmata — ceremoniālā maģija

VELTĪJUMS UN 1.–65. NODAĻA · VIENPADSMIT DAĻAS

Slēptā filosofija. Trešā grāmata

HEINRIHS KORNĒLIJS AGRIPA · «PAR SLĒPTO FILOSOFIJU» · III
GRĀMATA — CEREMONIĀLĀ MAĢIJA · VELTĪJUMS UN 1.–65.
NODAĻA VIENPADSMIT DAĻĀS

Katrai nodaļai — četras daļas

AGRIPAS VĀRDIEM

*pilns tulkojums no 1533. gada latīņu
izdevuma*

VIENKĀRŠIEM VĀRDIEM

ko Agripa šajā nodaļā īsti apgalvo

SVEŠVĀRDI

nodaļas jēdzieni un to skaidrojumi

VĒSTURES PIEZĪME

*no kurienes doma nāk un ko par to saka
mūsdienu zinātne*

Vēsturisks teksts, ne pamācība.

BlusaBooks · MMXXVI

© 2026 SIA "Blusa Entertainment" (reģ. Nr. 40203726725) · BlusaBooks. Agripas oriģinālteksts «De occulta philosophia libri tres» (Ķelne, 1533) ir brīvi izmantojams, bet šis tulkojums latviešu valodā, skaidrojumi, vēstures piezīmes, ilustrācijas un izdrukājamās lapas ir autordarbs. Tos aizliegts kopēt, pavairot, izplatīt vai publicēt pilnībā vai daļām bez autora rakstiskas atļaujas. Pārkāpējiem iestājas Autortiesību likumā paredzētā atbildība. Izdrukājamās lapas drīkst drukāt tikai personīgai lietošanai.

SATURS

<i>Priekšvārds</i>	7
<i>Pirmā daļa — maģa ceļš</i>	8
<i>Veltījuma vēstule</i>	9
I Par reliģijas nepieciešamību, spēku un derīgumu	15
II Par klusēšanu un slēpšanu tajā, kas reliģijā ir slepens	19
III Kāds cienīgums vajadzīgs īstam maģam	24
IV Reliģija un māntticība — divi ceremoniālās maģijas balsti	29
V Par trim reliģijas vadītājiem	35
VI Kā dvēsele ar šiem vadītājiem uzkāpj dievišķajā dabā	40
VII Ka maģam nepieciešama patiesā Dieva atziņa	45
<i>Otrā daļa — Dievs un svētie vārdi</i>	50
VIII Ko par Trīsvienību domāja senie filosofi	51
IX Patiesā mācība par Dievu un Trīsvienību	56
X Par desmit Sefirotiem un desmit Dieva vārdiem	60
XI Par dievišķajiem vārdiem un to spēku	66
XII Kā dievišķie vārdi ieplūst zemākajās lietās	75
XIII Par Dieva locekļiem un to ieplūdi mūsu locekļos	81
<i>Trešā daļa — dievi, gari un dēmoni</i>	86
XIV Par pagānu dieviem un debesu dvēselēm	87
XV Ko par debesu dvēselēm domā mūsu teologi	94

XVI	Par saprātiem un dēmoniem un to trejādo veidu	98
XVII	Par tiem pašiem pēc teologu uzskatiem	105
XXVIII	Par ļauno dēmonu kārtām, krišanu un dabām	111
XIX	Par dēmonu ķermeņiem	118
	<i>Ceturtā daļa — sargeņģelis un eņģeļu valoda</i>	124
XX	Par ļauno dēmonu uzmākšanos un labo sardzi	125
XXI	Par savam gēnijam sekošanu un tā dabas izzināšanu	131
XXII	Ka katram cilvēkam ir trejāds sargs	136
XXIII	Par eņģeļu valodu un to sarunām	141
	<i>Piektā daļa — garu vārdi</i>	146
XXIV	Par garu vārdiem un to piešķiršanu	147
XXV	Septiņdesmit divi eņģeļi un kabalistu tabulas	154
XXVI	Garu vārdi pēc debess ķermeņu stāvokļa	162
XXVII	Kabalistu māksla aprēķināt garu vārdus	167
XXVIII	Garu vārdi, kas ņemti no pašām lietām	174
	<i>Sestā daļa — garu zīmogi un pievilkšana</i>	180
XXIX	Par garu rakstzīmēm un zīmogiem	181
XXX	Cits zīmju veids, ko nodevuši kabalisti	185
XXXI	Garu zīmogi, kas saņemti atklāsmē	192
XXXII	Kā pievelk labos dēmonus un uzvar ļaunos	197
XXXIII	Par garu saistīšanu, to nozvērināšanu un izdzišanu	204
	<i>Septītā daļa — cilvēks kā Dieva attēls</i>	209
XXXIV	Par dvēseļu kārtu un varoņiem	210

XXXV	Par mirstīgajiem un zemes dieviem	216
XXXVI	Par cilvēku — radītu pēc Dieva attēla	221
XXXVII	Kā dvēsele savienojas ar ķermeni	230
XXXVIII	Dievišķās dāvanas no katras debesu kārtas	235
XXXIX	Kā labās iepilūdes kļūst par ļaunuma cēloņiem	241
XL	Dievišķā zīme, kas iespiesta katram cilvēkam	247
	<i>Astotā daļa — dvēsele pēc nāves</i>	252
XLI	Dažādie uzskati par cilvēku pēc nāves	253
XLII	Kā nekromanti domāja izsaukt mirušo dvēseles	270
XLIII	Dvēseles vara prātā, saprātā un elkā	276
XLIV	Par dvēseļu pakāpēm un to nemirstību	283
	<i>Devītā daļa — ekstāze, pravietošana un sapņi</i>	289
XLV	Par zilēšanu un ekstāzi	290
XLVI	Par pirmo ekstāzes veidu — no Mūzām	294
XLVII	Par otro ekstāzes veidu — no Dionīsa	300
XLVIII	Par trešo ekstāzes veidu — no Apollona	305
XLIX	Par ceturto ekstāzes veidu — no Veneras	311
L	Par aizrautību un zilējumiem pie mirstošajiem	315
LI	Par pravietisko sapni	321
LII	Par lozēm un zīmēm ar orākulu varu	328
	<i>Desmitā daļa — tīrība un sagatavošanās</i>	334
LIII	Kā sagatavoties orākulu saņemšanai	335
LIV	Par tīrību un kā tā jāievēro	340

LV	Par atturību, gavēni, šķīstumu un vientulību	345
LVI	Par grēku nožēlu un žēlastības dāvanām	352
LVII	Ārējie līdzekļi šķīstīšanai	357
	<i>Vienpadsmitā daļa — upuri, iesvētīšana un svētās dienas</i>	362
LVIII	Par pielūgsmi un solījumiem	363
LIX	Par upuriem un ziedojumiem, to veidiem	369
LX	Seno lūgšanas un rituāli pie upuriem	378
LXI	Kā tas viss izrādāms Dievam un zemākajām dievībām	383
LXII	Par iesvētīšanām un to pamatu	388
LXIII	Kas ir svēts un iesvētīts; par svētajiem laikiem	394
LXIV	Par reliģiskiem novērojumiem un ceremonijām	401
LXV	Visa darba noslēgums	408
	<i>Noslēgums</i>	413
	<i>Izdrukājamās lapas — divdesmit divas lapas</i>	414
	<i>Svešvārdu vārdnīca</i>	439

PRIEKŠVārds

Heinriha Kornēlija Agripas darbā «Par slēpto filosofiju» (*De occulta philosophia libri tres*, Ķelne, 1533) ir trīs grāmatas. Pirmajās divās Agripa runā par dabu un debesīm: par elementiem, akmeņiem un augiem, par zvaigznēm, skaitļiem un attēliem. **Šajā sējumā ir visa trešā grāmata — tā, ko Agripa pats sauc par ceremoniālo maģiju.** Tā runā par to, kas stāv pāri dabai un debesīm: par Dievu un Viņa vārdiem, eņģeļiem, gariem un dēmoniem, par cilvēka dvēseli un tās likteni pēc nāves, par ekstāzi, pravietošanu un sapņiem, par tīrību, upuriem un iesvētīšanu.

Sējumā ir Agripas veltījuma vēstule Ķelnes arhibīskapam Hermanim no Vīdas un visas sešdesmit piecas trešās grāmatas nodaļas — nekas nav saīsināts. Tās sadalītas vienpadsmit daļās, un katrai daļai ir savs īss ievads. Nodaļām saglabāta Agripas numerācija no I līdz LXV, tāpēc atsaucies tekstā, piemēram, uz «24. nodaļu» vai «41. nodaļu», atbilst tieši tām.

Tulkojums darīts no 1533. gada Ķelnes latīņu izdevuma. Katrai nodaļai ir četras daļas: *Agripas vārdiem* — pilns nodaļas tulkojums; *Vienkāršiem vārdiem* — ko Agripa īsti apgalvo; *Svešvārdi* — nodaļas jēdzieni; *Vēstures piezīme* — no kurienes doma nāk un ko par to saka mūsdienu zinātne. Tekstā ir arī oriģinālā izdevuma tabulas, slepenie alfabēti un zīmogi. Visi svešvārdi apkopoti vienā vārdnīcā sējuma beigās, un tur ir arī divdesmit divas izdrukājamās lapas — no maģa cienīguma un desmit Sefirotiem līdz garu zīmogiem, četrām ekstāzēm un upuru veidiem.

Šī ir vēsturiska grāmata, nevis pamācība. Agripa pats vēlāk sarakstīja darbu «Par zinātņu nedrošību un veltīgumu», kurā maģiju kritizēja, un mūsdienu zinātne rituālu pārdabisko iedarbību nav apstiprinājusi. Taču šīs nodaļas ir bagāts avots par to, kā renesanses cilvēks domāja par Dievu, gariem un dvēseli, un to alfabētus un zīmogus vēlāk kopēja gandrīz visas Eiropas maģijas grāmatas.

PIRMĀ DAĻA — MAĢA CEĻŠ

Pirmajās divās grāmatās Agripa runāja par dabu un debesīm: par elementiem, akmeņiem un augiem, par zvaigznēm, skaitļiem un attēliem. **Trešā grāmata ir par to, kas stāv pāri abām, proti, par Dievu, eņģeļiem, dvēseli un reliģiju.** Agripa to sauc par ceremoniālo maģiju. Viņa pirmais jautājums nav «kā to dara», bet «kādam jābūt cilvēkam», lai kaut ko no tā visa vispār drīkstētu.

Šajā daļā ir Agripas **veltījuma vēstule** Ķelnes arhibīskapam Hermanim no Vidas un **III grāmatas 1.–7. nodaļa**. Tajās Agripa skaidro, kāpēc reliģija ir visas maģijas pamats un kāpēc par svētām lietām jāklusē. Viņš apraksta, kāds cienīgums vajadzīgs maģam un kur reliģija pāriet māņticībā. Tālāk viņš runā par trim vadītājiem — mīlestību, cerību un ticību —, ar kuriem dvēsele uzkāpj, un par to, ko par vienu Dievu domāja senie maģi un filosofi.